

N^{er} 109.

Rok 1829.



10 WRZEŚNIA.

CZWARTEK.

G O N I E C KRAKOWSKI,

DZIENNIK POLITYCZNY, HISTORYCZNY i LITERACKI.

KRAKÓW

Dnia 10 Września 1829.

Cena zboża na targowisku w dniu 7 i b. m. na Klepa-
rzu, w 4 i 3 gatunkach była następująca:

Korzec Pszenicy	zl: 16 — 15 — 13 — 12.
— Żyta	— 11 — 10 — 9½ — 9.
— Jęczmienia	7 — 6½ — 6 — 5½.
— Grochu	— 12 — 11½ — 11 —
— Owsa	— 5½ — 5 — 4½ — —
— Jagiel	— 16 — 14 — 12 — —
— Rzepaku	— 16 — 15 — 14

Cena zboża w Gdańsku 27 Sierpnia.

Łaszt 30 korey Pszenicy	Zlp: 1050 — 1140
Żyta	— 300 — 330
Jęczmienia	— 240 — 270
Owsa	— 210 — 240
Grochu	— 420 — 480

Loterya Leczbowa, ciągnięcie N. 363.

Wczoraj wyciągnięto z koła następujące Numera:

59 — 37 — 49 — 76 — 87.

WARSZAWA.

Dnia 7. Września 1829.

Kurs papierów krajowych na giełdzie warszawskiej d. 14 b. m. był następujący:

Listy zastawne za 100 żądają 93 dają 92. — *Obligacye udziałowe* za 300 żądają 306. — dają — — też w partyacki żądają — dają — — *Dowody Kommissyi Cent: Likwi: za zold. z. 36 d. 35.*

Polityka.

CIX. BULETYN

NOWOŚCI ZAGRANICZNYCH.

ROSSYA. *Teatr Wojny.* Goniec Wołoszczyzny z dnia 21 Sierpnia, zawiera dwa wojenne buletyny ogłoszone w Bukaresćcie:

»Półkownik Goworów dowódzca osady w Magura, napadł d. 25 Lipca na obóz nieprzyjacielski nad rzeką Osma, (która pod Nikopolem wpada do Dunaju,) i takowy zupełnie zniszczył. — Turcy w liczbie 400 bronili się uporczywie; lecz nakoniec zostawiwszy przeszło 100 zabitych na poboju-wisku, ratowali się ucieczką. Dwie chorągwie i 40 jeńców są owocem tej walki. — Jeńcy ci, spodziewając się pomocy z Nikopola, zamierzili ucieczkę, ale tę wszyscy, wyjąwszy dwóch, życiem przypląć musieli.

W nocy z dnia 13 na 14 Sierpnia, osada Nikopola wzmocniona posiłkiem z Systowy nadesłanym, przeszła na lewy brzeg Dunaju, dla opanowania *Turnelu*; dzielność atoli rozporządzeń półkownika Goworowa, i nadesłana pomoc od generała Stegman z Magury, zniewoliły nieprzyjaciela do ucieczki z pozostawieniem w Kale małego oddziału wojska, który odrazu z tamąd przez strzelców siódmego pułku, pomimo ognia z baterji twierdzy Nikopola, wyparowanym został. Nieprzyjaciel znaczną przytem ponosił stratę w zabitych i ranionych.

TURCYA. (Z *Konstantynopola* 17 *Sierpnia.*) Nakoniec przerażona szybkim postępem wojsk rossyjskich Porta, skłoniła się do przystąpienia do traktatu 6 Lipca (1827.) i skutkiem połączonych przelożeń poselstw angielskiego, francuskiego, austriackiego i pruskiego, wydała rozkaz W. Wezyrowi, aby wysłał do głównej kwatery generała hr. Diebietsch a pełnomocników, dla niezwłocznego układania się o pokóy. (*Układy te, przyspieszy zapewne wiadome już zdobycie Adryanopola.*)

FRANCYA. (Z *Paryża* 25 *Sierpnia.*) Każdy dzień, drwiącym tonem mówi dziennik *Postaniec Jzb*, dostarcza nam jakiego nowego wielkiego człowieka. Ministerstwo marynarki, od którego przyjęcia wszyscy się wymówili, złożone wreszcie zostało u nóg *P. Haussez*. Wyrzmy w bijografią tego nowego ministra. Był to bardzo mały człowieczek, w nie nieznaczącem ustroniu departamentu Sekwany. Potem został deputowanym w r. 1815 izby, tak uazwaney *chambre introuvable*. Tam komu się podoba, ten ze stopnia deputowanego na radzcę stanu, ma tylko ieden krok dō zrobienia. Pan Haussez chciał, został więc niebawem radzcą stanu, później prefektem departamentu, a teraz iest ministrem. Co się tyczy charakteru tego nowego ministra, iest to łagodny, ludzki całowiek, który nikomu nie złego aai dobrego uczynić nie iest w stanie.»

Anglicy utrzymują tu ciągle, że ich rząd niewmiesza się bynajmniey do wojny między Rossyą i Turcyą.

Z Marsylii nadeszła tu wiadomość, pod d. 29 Sierpnia, że tam na brygu angielskim *Weazle*, przybył goniec mający się udać z Paryża do Londynu. Wczoray powracał on tędy, i zawiozł flocie angielskiej wiadomość o zawartym traktacie przymierza pomiędzy Anglią, Francyą i Austryą.

(*Wiadomość ta niezasługuie na wiare. Patrz artykuł z Konstantynopola pod nowościami Turcyi.*)

Krótka wiadomość

O JEŹDZIE PSAMI NA KAMCZATCE.

Mieszkańcy przystani Ochockiey i należącego do niey okręgu, utrzymują psów do iazdy pod czas zimy, iak równie

do przewożenia różnych ciężarów. — Psy te różnią się od zwyczajnych Rossyi znanych tem, iż są większe, sierć mają gęstą, kark gruby, uszy śpiczaste i stojące; — zbliżają się one w ogólności do wilków, lubo co do przymiotów zupełnie się od nich różnią. Jedenaście takich psów zaprzężonych do sanek na długim rzemieniu po dwóch w rzędzie, mając iednego przewodnika, niosą ciężaru od 8 do 14 centnatów, przebiegając na dobrej drodze po 11½ mil, przy lekkiej zaś iieżdzie od 17 do 20. Wczasie długiey podróży żywią psów wędzoną rybą, a w czasie wielkich mrozów dają im rybę zmrożoną.

Lic do kierowania psami nie używają; pies przewodnik wybiera się z nayzmyślniejszych, i ten słucha rozkazów pana swego, takowe wykonywa, a w przypadku zagubienia drogi, co się podczas wielkich zzadymek przytrafia, zwierze to przewidując z własnego instynktu grożące niebezpieczeństwo, wszystko co po drodze napotyka, węchem swym doświadcza, śnieg rozgrzebuie, na wszystkie strony się miotła i iieżeli mu się uda na pewny natrafić ślad, z radości skowycząc rzuca się na takowy, a niekiedy oglądając się na pana swego, zdaie się wymagać oznaki iego zadowolenia.

Zdarza się dość często, że wczasie podróży odbywaney psami, w mieyscach prawie odludnych napotyka się lisa, jelenia, lub innego iakiego zwierza; na ten czas psy, pomimo naywiększey ustalości, ostatnich dobywają sił, by odpędzić spostrzeżone zwierze; przy tem wywracają często sanki i pana swego z takowych wyrzucając, na drodze zostawiają; w takim razie zmyślny pies przewodnik, nie wstrzymuje bynaymniey popędu towarzyszków swoich, owszem razem biegnie z niemi; lecz w biegu usiłuje uwikłać ich, i zmuszając tym sposobem do zatrzymania się, podaje właścicielowi sposobność dopędzenia swoich sanek. Pod czas spoczynku, psy zostając ciągle przywiązane do rzemienia, kładą się okolo pana swego, wygrzebując sobie mieysce w śniegu. Kiedy podróż z psami odbywa się po ostrym lodzie, lub po nierównym i twardym śniegu, wtedy dla zapobieżenia

aby psy nóg sobie nie pokaleczyły, wkładają im się obuwia z miękkiej skóry. W lecie iak tylko rzeki lody zrzucają, natychmiast psów na wolność puszczaią, i do póki połów ryb nie stanie się obfitym, karmią je rybą z przeszłego roku pozostałą, gotując takową wraz mąką; kiedy zaś połów ryb się pomniejszy, wtedy psy zostawione same sobie, łapią ryby w miejscach płytkich i za przysmak same tylko główki zjadając, resztę na brzegu zostawiają. Za zbliżeniem się jesieni, i kiedy połów ryb się kończy, właściciele psów znowu ich do domów zwołują i wtedy już na uwięzi trzymają.

Owoce czytania.

Pierwszy szpital dla chorych założył r. 1070 Lanfranc arcybiskup Kanterburijski. —

Doktor Tymoteusz Brighle, pierwszy r. 1558 wprowadził sposób pisania recept skróceniami.

Katarzyna Medycyjska pierwsza roku 1560 zaczęła zażywać tabakę, zwaną w tedy z tego powodu *Herbe à la reine*.

Pierwszy system roślin ułożył r. 1600 Prosper Albinus.

Pierwsze kartki pogrzebowe pokazały się w Londynie r. 1604.

Około r. 1657 pierwszy raz zaczęto pić czekoladę, kawę i herbatę.

W Konstantynopolu już roku 1713 szczepiono ospę. — Jak, u nas konie wierzchowe, tak są na przylądku dobrzy nadziei, woły wierzchowe. Już w dawnych czasach Cynik Asklepiades podróżował na wole.

Między prawami, które Katarzyna II dla towarzystwa w eremitażu ułożyła, znajdowało się i następujące: „Kto się nie przyzwolicie zachowa, musi za karę wypić szklanek zimnej wody, i czytać głośno parę stronnic z Telemaka.”

Ze skarbów historyi naturalnej zawartych w Muzeum paryskim, okazuje się że: znanych dotąd roślin wszystkich

bądź skrycie bądź widomie kwitnących, jest 57,000 rodzajów, owadów 44,000, ryb 2400, amfibijów 700, ptaków 5,000 a zwierząt ssących 500. Według obliczeń Kalencienna i Humboldta, jest w samey Europie 80 rodzajów zwierząt ssących, 400 ptaków, a 30 amfibijów.

Nayobfitszym i nayprędzey piszącym autorem, był dotychczas Hiszpan Lopez de Vega. Pisarz ten niez mordowany, do napisania rymowaney drammy w 3 aktach z sonetami, tercynami i oktawami, nie potrzebował więcey iak 24 godzin. Tym sposobem napisał więcey iak 2000 sztuk nowych, z których wszelako tylko przeszło 300 drukowano. Według własnego wyznania miał co dzień pisać po pięć arkuszy; w całym więc życiu napisał 133,225 arkuszy, a samych wierszy dwadzieścia jeden milionów trzy kroć sto tysięcy. — Kotzebue był z prędkiego pisania podobny cokolwiek do niego, napisał dziewięćdziesiąt sztuk; a jedną z lepszych komedyi swoich: *Druty*, w przeciągu 48 godzin.

Narody wschodnie tym sposobem charakteryzują trzy swoje główne języki: arabski język przekonywa, perski pooblebia, a turecki karze; językiem arabskim, mówił wąż do naszej pierwszey matki w ogrodzie Eden, perskim rozmawiał Adam z Ewą o miłości i wzajemności, a tureckim przemawiał anioł wyganiając pierwszych ludzi z raju.

Dzieła Tomasza a Kempis, o naśladowaniu Chrystusa, wyszło kolo 2000 wydań. Telemak Fenclona doczekał się 140 wydań i 90 przekładów.

Rossyjski radzca stanu Pallas przedawał rossyjskiemu rządowi swój gabinet mineralogiczny i rządał za niego 10,000 rubli. Cesarzowa Katarzyna obeyrzawszy takowy, te wyrazy napisała własnoręcznie na nocie przez P. Pallas o sprzedaż gabinetu podaney do rządu: »P. Pallas jest biegłym mineralogiem, ale złym rachmistrzem, za zbiór więc swój ma dostać nie 10, ale 20,000 rubli.»

Zamordowany r. 1792 Gustaw III król Szwedzki był, iak wiadomo, sam literatem i miłośnikiem sztuk nadobnych. —

Pod panowaniem jego kwitnął sławny poeta szwedzki Leopold, którego tragedją: Oden, czyli wyście Asenów, gdy po raz pierwszy miano grać w Sztokolimie, napisał król do niego: „Autor Siri Brahe prosi autora Odena o bilet na parter, jest to iedyne miejsce, o które śmieć go upraszać.” Przy téy sposobności posłał mu także wieniec laurowy.

W Pompei znaleziono pięć szklanych puharów, napełnionych oliwą, która tak dobrze zachowała się, iak gdyby była z przesztoroczego zbioru. Wszelako liczy iaż osmnaście wieków.

Dostrzegaią, że zmarły król Sasaki umarł tego samego dnia (5 Maia) i teyże nawet godziny, co i przyjaciel jego Napoleon.

Chcąc żyć długo, (mówi iedna gazeta francuska) trzeba naśladować lekarza Palot-Timag zmarłego w Paudemont w Lotaryngii, a który żył lat 115. W życiu swoim zachowywał prawidła następujące: „Nie trzeba się żenić, krwi puszcząć, używać doktorów; z resztą nie zawadzi upić się codzień regularnie.

Dnia 8 Lipca r. 1826 umarła w Lizbonie w klasztorze panien zakonnych służąca, mająca lat 128. Więcey iak sto lat służyła w jednym miejscu.

W uniwersytecie moskiewskim gdzie dotąd po niemiecku dawano odczyty, już takowe od dwóch lat po rossyjsku dawać zaczęto.

W Horse-Neck o 30 mil angielskich od Nowego-Yorku, żyją dwie gęsi mające iuż lat 82. Takowe ieszcze się niosą i wysiadaią młode.

Wyimki z notatek Talmy.

Aktorowie niestósowny ubiór noszący na scenie, są z tego względu kary godni, że wprawiaią w młodzież złe wyobrażenia o przedmiotach historycznych.

Le Kain grając rolę Vendoma, postawił kochankę swo-

ię za kulisami, i nigdy [nie grał lepiéy. Jego wznoszenie się w sztuce było lotem orla, z początku powolne i ociężałe. Nigdy nie ubiegał się za hucznemi oklaskami, iedyny środek zostania wielkim artystą.

Wolter grał Cyncerona w białem Domino.

Doktór Jenner prosił Napoleona przez Corvisarta o uwolnienie dwóch pojmanyh Anglików, na co Napoleon zezwolił. Na moję prośbę także Anglika iednego uwolnił, lubo zapewniał mię minister morski, że podobney łaski matce i bratu swem odmówił.

Gdy gram dobrze scenę iaką, powtarzam ją sobie raz drugi za kulisami.

Dom mój w ulicy Victoire przed rewolucyą i po rewolucyi bywał schadzką osób nayznakomitszych.

Napoleon czytając trajedyą Hektor powiedział: »To sztuka, którą w obozie grać należy.«

Napoleon mówił raz do mnie: „Gdyby Kornel żył teraz, zrobylbym go moim pierwszym ministrem.

Ja wprowadziłem modę głów niepudrowanych.

Lud który przeżył rewolucyą, żąda innego rodzaju tragedyi.

Aktor krzyczący, nie może rozczulić łzami. »

UWIADOMIENIA.

Osoba znaiąca się na gorzelni maiąca świadectwa potrzebne życzy wejść w obowiązki pisarza gorzelni, lub rachmistrza, posiada język narodowy i niemiecki; — o zamieszkanu teyże dowiedzieć się można u wydawców Gońca.

Kłoby sobie życzył oddać studentów na stół z wszelkiemi naydogodniejszymi warunkami i za pomierną cenę; niech się raczy zgłosić do Pani Zarskiej przy ulicy Szewskiej Nro